

Parlamentarii suedezi au la dispoziție garsoniere deținute de stat, cu o suprafață de circa 40 de metri pătrați. Bucătăria este împărțită la comun, nu există personal de serviciu. Demnitarilor nu au secretare sau consilieri, nici mașini de serviciu cu șofer. Nici primarii și guvernatorii nu au dreptul la reședințe oficiale gratuite, iar consilierii nu au salariu lunar sau un birou propriu. Reședința oficială a premierului suedez nu depășește circa 300 de metri pătrați. Doar parlamentarii care lucrează la elaborarea legilor se consideră ca exercită un serviciu public pentru care trebuie să fie remunerați cu salarii lunare. Control drastic la decontările din bani publici. Politicienii suedezi nu sunt privilegiați în fața legii și nu se bucură de niciun fel de imunitate. Cuvântul cheie este transparență în privința cheltuirii banilor publici în folosul cetățenilor.

Un voluntar al României curate a (re)găsit în arhiva personală un text care a circulat pe la începutul acestui an, (re)descoperindu-i valențele instructive în acest nou context în care se vorbește tot mai mult despre modificarea/ modernizarea Constituției. Ni l-a transmis și am decis să publicăm sinteza sa preluată de pe ziare.com pentru că deseori noi, românii, avem obiceiul să uităm lucrurile bune despre care auzim și de la care avem de învățat.

Iată care sunt privilegiile parlamentarilor suedezi:

– În prezent, parlamentarii suedezi au la dispoziție garsoniere deținute de stat, cu o suprafață de circa 40 de metri pătrați. Singura cameră este folosită atât ca living, cât și ca dormitor. Spălătoria este comună, iar demnitarilor trebuie să se programeze din timp dacă vor să își spele asternuturile.

– Sunt și parlamentari care trăiesc într-un spațiu chiar mai mic, de doar 18 metri pătrați. În aceste cazuri, inclusiv bucătăria este împartită în comun. Nu există personal de serviciu, iar regulile sunt stricte: “Paștrăți curatenia”.

– Biroul unui parlamentar are circa 18 metri pătrați. Demnitarilor nu au secretare sau consilieri,

nici masini de serviciu cu sofer.

– “Eu ii platesc pe politicieni. Nu văd niciun motiv pentru care banii plătitorilor de taxe să fie folosiți pentru a le oferi politicienilor o viață de lux”, explică un suedez in reportajul televiziunii braziliene.

– Reședinta oficiala a premierului suedez nu depășeste circa 300 de metri patrati. Nici acesta nu beneficiaza de personal de serviciu. Mai mult, purtatorul de cuvânt al guvernului a declarat ca premierul isi calca singur camasile si isi spala singur rufele, la fel ca orice simplu cetatean.

– Suedia este impartita in 21 de comitate conduse de cate un birou administrativ numit de guvern impreuna cu un consiliu ales de cetateni. Pe teritoriul Suediei sunt 290 de localitati.

– Nici primarii si guvernatorii nu au dreptul la resedinte oficiale gratuite, iar consilierii nici macar nu au salariu lunar sau un birou propriu, asa ca lucreaza de acasa. “Suntem alesi sa reprezentam cetatenii si, la fel ca ei, avem propriile noastre slujbe”, a explicat o consiliera.

– Doar parlamentarii, care lucreaza la elaborarea legilor, se considera ca exercita un serviciu public pentru care trebuie sa fie remunerati cu salarii lunare. Un parlamentar suedez castiga aproape dublul venitului net al unui profesor.

Fără indemnizații speciale

– Parlamentarii care nu domiciliaza in capitala nu primesc bani in plus pentru costurile suplimentare, cum ar fi plata unei eventuale chirii sau pentru a avea asistenti la cabinetele

parlamentare din localitatile de origine. Acolo, multi dintre ei lucreaza de acasa si utilizeaza sediile partidelor sau bibliotecile publice pentru a se intalni cu alegatorii.

– Toate calatoriile cu avionul ale parlamentarilor trebuie sa fie aprobate si rezervate la agentia de turism din cadrul Parlamentului, nefiind alocate indemnizatii speciale.

Fără imunitate

– Politicienii suedezi nu sunt privilegiiati in fata legii si nu se bucura de niciun fel de imunitate.

– Mona Sahlin a cumparat o ciocolata si alte cateva obiecte personale cu credit cardul guvernamental si a platit scump – si-a pierdut postul de vicepremier.

*Scandalul a fost celebru in anii '90, fiind cunoscut sub numele de “cazul Toblerone”. Sahlin si-a compromise cariera politica, fiind nevoita sa demisioneze din functia de lider al Partidului Social Democrat.

Transparență și control cetățenesc

– Cetățenii sunt foarte atenți la modul in care Parlamentul isi foloseste puterea.

– Transparența activității parlamentare are radacini in Constitutie. Fiecare cetatean are dreptul sa verifice cheltuielile politicianilor, actele contabile emise de guvern si declaratia de impozit pe venit a premierului.

– Mai mult, functionarii trebuie sa puna la dispozitia doritorilor corespondența zilnică și emailurile oficiale ale prim-ministrului, orice cetățean având acces la aceste informații.*În sala calculatoarelor este posibil chiar să studiezi traseul unor documente, cum ar fi cheltuielile guvernamentale sau detaliile unei licitații publice. De exemplu, unul din rapoartele cu cheltuielile premierului a inclus și pranzul luat împreună cu președintele Bancii Centrale, precizându-se chiar și ce au mâncat și au băut cei doi.

– Administrația Parlamentului suedez ține socoteala cheltuielilor în rapoarte ale membrilor, depozitate într-o singură încăpere. Există dosare individuale pentru fiecare dintre cei 349 de demnitari, precum și pentru

Purtătorul de cuvânt al Parlamentului.

– Orice suedez poate veni să studieze dosarele sau poate cere informațiile prin intermediul Internetului.

Principiul transparenței este inclus în Constituția suedeză de mai bine de 200 de ani. El face ca excesele de putere sau cazurile de corupție să fie extrem de rare în această țară.

Vedeți aici reportajul realizat de televiziunea braziliană TV Bandeirantes cu titlul **Suedia – politicieni fără privilegii**

:

Partea 1, 2 și 3:

La noi, în România, apartamentele sau vilele de lux în care trăiesc politicienii români sunt arhicunoscute, risipa pe transportul aerian sau auto întrece orice limită a bunului simț (mai ales când în exotice călătorii se pleacă cu tot cu familia din dotare). Condițiile de cazare ale mult prea numeroșilor parlamentari români care au la dispoziție săli de fitness, piscine și saloane de cosmetică, mașinile de lux ce pot fi admirate ca la o expoziție de elită mondială la orice recepție sunt și ele de notorietate, deși se știe că sunt din bani publici. Spre comparație, lipsa de transparență s-a cronicizat, instituțiile ascunzând de ochii opiniei publice până și banalele rapoarte de activitate, în care sunt obligate să enumere, măcar succint, ce au făcut. România curată a descoperit că jumătate din ministere, de pildă, se află în această situație, inclusiv cultură, educație, justiție, finanțe.

Suedia figurează, într-un top al celor mai fericite țări, pe primele locuri. România, pe ultimele locuri. Explicația e foarte simplă. În Suedia sunt fericiți mulții cetățeni inclusiv pentru că se știu în siguranță având acces liber la informațiile de interes public. În România sunt fericiți numai puținii demnitarii și rudele lor, în vreme ce pentru cetățeni gradul de acces la informația de interes public s-a redus dramatic în ultima vreme (numai DNA mai perturbă, rar, liniștea castelelor). Ca să nu mai spunem despre dialogul social, practic inexistent. Calea de îndreptare, de găsire a unei soluții pentru a avea și noi "o țară ca afară" trebuie să o găsim singuri. Și după ce o găsim, să nu mai renunțăm la ea.

Voi cum vedeți împlinit acest deziderat?

Agreați modelul suedez?

SURSA: [R](#)

[omania Curata](#)